

ת"פ 18075/05/13 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשמים, אחמד מחאמיד, חכם מחאמיד

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 18075-05-13 מדינת ישראל נ' מחאמיד
ת"פ 6128-08-13 מדינת ישראל נ' מחאמיד
בפני כב' השופט אמיר טובי
המאשימה מדינת ישראל
נגד

הנאשמים
נוכחים:
ב"כ המאשימה: עו"ד גב' ראנדה בדארנה
ב"כ הנאשם: עו"ד איברהים חורי (מופיע גם בשם ב"כ הנאשם 2 - עו"ד פלאח)
הנאשמים בעצמם

1. אחמד מחאמיד 2. חכם מחאמיד

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על סמך הודייתם, לאחר תיקון כתב האישום שנעשה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, לפי סעיף 498 (א) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי הנאשמים הינם אחים המתגוררים במעאווייה. במועד שאינו ידוע למאשימה, קודם לינואר 2012 הכירו הנאשמים את גור ברון (להלן: "גור"), אשר מעורב בעצמו ועם אחרים בעבירות סמים. במהלך חודש ינואר 2012 או בסמוך לכך, השתמש גור עם אחרים, בדירה הנמצאת בכפר מעאווייה, אשר סופקה לו על ידי הנאשמים, לצורך ביצוע עבירות על פקודת הסמים. בעת שסיפקו את הדירה, ידעו הנאשמים כי זו עלולה לשמש במישרין או בעקיפין לביצוע פשע או להקלת ביצועו.

ביום 13.2.12 במהלך חיפוש שערכה המשטרה בדירה נתפסו קוקאין בכמות גדולה שלא לשימוש עצמי, משקל אלקטרוני, מסכת אב"ך וחומרים שונים ששימשו או שנועדו לשמש בתהליכי ההכנה, ההפקה והייצור של הקוקאין השייכים לגור ואחרים.

במעשים המפורטים לעיל נתנו הנאשמים לגור את הדירה שנועדה לשמש כמקום ביצוע עבירות על פקודת הסמים, כאשר הם יודעים שהדבר עלול לשמש במישרין או בעקיפין לביצוע פשע או להקלת ביצועו.

עמוד 1

3. הצדדים הגיעו כאמור להסדר טיעון במסגרתו הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום, לאחר שתוקן, והורשעו על סמך הודייתם. בנוסף, כלל ההסדר הסכמה לעניין העונש שהוסכם כי יעמוד על 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל על כל אחד מהנאשמים, בניכוי ימי מעצרם.

טיעוני הצדדים

4. בפתח טיעוניה לעונש, ביקשה ב"כ המאשימה לאמץ את הסדר הטיעון שהוצג על ידי הצדדים. בנימוקיה ציינה בין היתר כי הטעם להסדר ולתיקון שנערך בכתב האישום נעוץ בקשיים ראייתיים שבית המשפט נחשף אליהם במהלך שמיעת התיק ונוכח העובדה שהנאשמים נעצרו בשלב מאוחר, מה שהקשה על בחינת גרסתם עד תום. לטעמה, במכלול השיקולים, העונש לו עותרים הצדדים הולם את העבירה בה הורשעו הנאשמים. עוד נאמר כי לנאשמים אין הרשעות קודמות.

המאשימה עתרה לכך שמאסרם של הנאשמים יחל מייד עם מתן גזר הדין, וזאת בשים לב לכך שמאז הושג ההסדר חלפו שלושה שבועות. פרק זמן זה היה בו די על מנת לאפשר לנאשמים להיערך לתחילת ריצוי מאסרם.

5. ב"כ הנאשם 1 הצטרף לדברי ב"כ המאשימה וביקש אף הוא לאמץ את הסדר הטיעון, תוך שהדגיש כי מדובר בנאשם שאין לחובתו כל הרשעות וזו מעידתו הראשונה. לשיטתו, ההסדר משקף נכונה את עוצמת הראיות וכן את הרמה העונשית הרווחת במקרים דומים. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם 1 שיש בהן כדי להצדיק אישור ההסדר שהושג.

6. ב"כ הנאשם מס' 2, ביקש אף הוא לכבד את ההסדר בהיותו הסדר הולם.

גזירת העונש

7. ככלל מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, תוך מתן הדעת לרשימה המפורטת בסעיף 40ט לחוק.

8. בהתחשב בחומרת המעשים בהם הורשעו הנאשמים מחד, ומאידך בשים לב לעברם הנקי ולהודייתם בשלב מוקדם של הדיון, דומה כי מתחם העונש שהוסכם מאזן נכונה בין מכלול השיקולים לחומרה לבין השיקולים לקולא. לאור זאת ובהתחשב במדיניות המשפטית ביחס להסדרי טיעון (ראו: ע"פ 1958/98 פלוני נ' **מדינת ישראל**, פד"י נז"י (1), 577 (2002)), אני מוצא לכבד את ההסדר ולאשרו.

9. לפיכך אני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 18 חודשים, בניכוי תקופת מעצרם. לגבי הנאשם 1 תקופת המעצר הנה מיום 24.4.2013 ועד 24.2.2014, ואילו לגבי הנאשם 2 ימי המעצר הם מיום 16.11.2012 ועד 26.11.2012.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא לבל יעברו משך שלוש שנים ממועד שחרורם עבירה ממין זו שבה הורשעו בתיק זה, ויורשעו בגינה.

ג. הנאשמים יתייצבו לריצוי עונשם ביום 8.5.2014 שעה 8:30 בבית מעצר קישון כשברשותם תעודה מזהה. הנאשמים יתאמו את כניסתם למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר (טל: 08-9787377; 08-9787336).

ד. עד תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל שהושת על הנאשמים, ימשיכו לחול התנאים המגבילים החלים עליהם כיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' ניסן תשע"ד, 07 אפריל 2014, בנוכחות הצדדים.